

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

președinte - Petru Ursache,

judcătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Gîlca Constantin în numele părții vătămate Moraru Iulia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015, în cauza penală în privința lui

Arap Anastasia Nicanor, născută la 09.01.1965, originară din s. Vălcineț, r-nul Călărași, domiciliată în or. Călărași, str. Maria Drăgan, 14.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 02.06.2014 - 24.03.2015;
2. instanța de apel: 29.04.2015 - 03.06.2015;
3. instanța de recurs: 06.08.2015 - 02.12.2015

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Călărași, din 24.03.2015, adoptată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpata Arap A. a fost condamnată în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare în penitenciar pentru femei.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

S-a dispus încasarea de la Arap A., în folosul lui Moraru Iu., a cheltuielilor pentru asistența juridică, în sumă de 1 500 lei.

Acțiunea civilă înaintată de Moraru Iu., privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, a fost admis în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, la 30.10.2013 în jurul orei 13⁰⁰, inculpata Arap A., aflîndu-se pe str. Toma Ciorbă din or. Călărași, în urma unui conflict, i-a aplicat cet. Moraru Iu. multiple lovituri cu pumnii și cu picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzîndu-i acesteia conform raportului de expertiză

medico-legală, nr. 243 D din 31.12.2013, vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată.

3. Împotriva sentinței a declarat apel partea vătămată Moraru Iu., care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, de admitere a acțiunii civile cu încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune.

În motivarea cerințelor, partea vătămată a invocat următoarele:

- inculpata, fiind audiată conform regulilor de audiere a martorilor, nu a putut da răspuns clar la toate întrebările, conform rechizitoriului;

- infracțiunea dată a fost comisă de mai multe persoane, care rămân nepedepsite;

- judecata nu poate avea loc în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, decât dacă inculpatul declară că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe;

- în calitate de circumstanțe atenuante, instanța de fond a reținut recunoașterea vinei și căința sinceră, însă nu a luat în considerație faptul că, nu a fost recuperat prejudiciul material și moral cauzat părții vătămate;

4. Prin decizia Curții de Apel Chișinău, din 03.06.2015, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința în latura civilă, cu dispunerea admiterii acțiunii civile, privind încasarea prejudiciului material în principiu, urmînd ca cuantumul despăgubirilor să fie soluționat de către instanța civilă, în ordinea procedurii civile.

Acțiunea civilă, privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei, a fost admis parțial.

S-a dispus încasarea de la Arap A., în beneficiul părții vătămate Moraru Iu., a sumei de 5 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, în rest, sentința a fost menținută fără modificări.

5. Instanța de apel a constatat că, instanța de fond, cercetînd în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, corect a stabilit situația de fapt, faptelor reținute, în sarcina inculpatei Arap A., dîndu-le o încadrare juridică corespunzătoare, și anume conform art. 152 alin. (1) Cod penal - *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății*.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele părții vătămate Moraru Iu. precum că „în cadrul ședinței preliminare, inculpata Arap A. nu a recunoscut vina, iar mai apoi solicitînd examinarea cauzei penale în conformitate cu art. 364¹ Cod procedură penală și, fiind audiată conform regulilor de audiere a martorilor nu a putu da răspuns clar la toate întrebările”, indicînd în acest sens că, la faza urmăririi penale, fiind audiată în calitate de învinuit, Arap A. a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a solicitat, prin înscris autentic, examinarea cauzei penale în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod procedură penală, dat fiind faptul că, recunoaște vina în comiterea

infracțiunii incriminate și acceptă probele administrate la faza urmăririi penale, și ca urmare, instanța de fond a admis cererea inculpatei depusă în acest sens, deoarece din probele administrate la faza urmăririi penale și studiate în ședința de judecată rezultă că, faptele inculpatei sunt stabilite și sunt suficiente date cu privire la persoana sa, care permit stabilirea pedepsei.

Astfel, instanța de apel a notat că, instanța de fond, corect a admis cererea inculpatei Arap A., privind examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală, fapt pentru care a purces la audierea inculpatei după regulile de audiere a martorului, după care a trecut la dezbaterile judiciare.

Cu referire la încasarea prejudiciului material solicitat de către partea vătămată, instanța de apel a constatat că soluția instanței de fond de admitere a acțiunii în principiu, este corectă, or, din materialele anexate la cererea de chemare în judecată, care ar certifica cheltuielile suportate de către partea vătămată Moraru Iu. nu este clară suma, care a fost achitată de ultima, respectiv, fiind necesară administrarea de probe suplimentare pentru a proba cuantumul prejudiciului material cauzat, astfel încât se justifică, admiterea în principiu a prejudiciului material, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

Instanța de apel a reținut că, părții vătămate Moraru Iu., incontestabil, i-au fost cauzate suferințe morale, dat fiind faptul că, dînsa a suportat suferințe fizice, ca urmare a vătămarilor corporale primite.

Cuquantumul daunelor morale nu poate constitui un prilej de îmbogățire fără justă cauză pentru partea vătămată, în dauna inculpatei, prin urmare în aprecierea daunelor morale, instanța de apel a reținut urmările produse integrității corporale a părții vătămate, suferința fizică la care a fost supusă atît în momentul producerii incidentului, cît și ulterior prin îngrijirile medicale la care a fost supusă.

În consecință, instanța de apel a considerat că, cuantumul despăgubirilor solicitate de către partea vătămată Moraru Iu. este vădit exagerat, avînd în vedere că scopul pagubelor morale este de a oferi părții vătămate posibilitatea de a trece mai ușor peste întîmplările, care au avut loc, iar la stabilirea nivelului acestora nu se poate face abstracție de elemente precum, nivelul general de trai al societății.

Prin urmare, instanța de apel a evaluat prejudiciul moral cauzat părții vătămate Moraru Iu. în mărime de 5 000 lei, sumă care constituie o satisfacție echitabilă în coraport cu suferințele psihice suportate de partea vătămată.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, a declarat recurs ordinar avocatul Gîlca C., în numele părții vătămate Moraru Iu., care invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, avocatul invocă că:

- decizia instanței de apel este neîntemeiată;

- instanța de apel trebuia să audieze persoanele la care s-a referit avocatul cînd a depus cererea de audiere pe marginea circumstanțelor, care au avut loc la 30.10.2013;

- instanța de judecată n-a ținut cont de declarațiile părții vătămate Moraru Iu.;

- în materialele dosarului penal sunt probe concrete, care confirmă cheltuielile suportate pentru tratament de către partea vătămată.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia, în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Din textul recursului declarat se constată că recurentul invocă, drept temei, art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că, *hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă.

Colegiul penal, analizînd textul deciziei atacate constată că, temeiul invocat de către recurent și prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei, a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzînd și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Astfel, reieșind din materialele cauzei și conținutul deciziei adoptate pe cauza penală, instanța de recurs susține că, instanța de apel s-a expus detaliat asupra motivelor invocate în apelul declarat, fără a lăsa loc pentru interpretări inopinate sau de a pune la dubiu valoarea probantă a ansamblului de probe administrate și cercetate pe cauză, argumentînd separat, admiterea parțială a cerințelor înaintate de către apelant sub aspectul temeiniciei și legalității acestora.

În această ordine de idei, Colegiul penal respinge, ca fiind nefondat, argumentul recurentului cu referire la faptul că instanța de apel neîntemeiat a respins cererea de a administra probe noi, și anume audierea martorilor, deoarece, apelantul Morari Iu. a contestat sentința, doar în partea stabilirii pedepsei și laturii civile, or, împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării, în procedura simplificată părțile pot exercita calea de atac a apelului, de regulă, sub aspectul individualizării pedepsei (*Hotărîrea Plenului CSJ nr. 13 din 16.12.2013 Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP de către instanțele judecătorești*).

Referitor la motivele invocate de recurent, pe marginea acțiunii civile, Colegiul penal, lecturînd textul deciziei contestate, menționează că instanța de apel, casînd sentința în această parte, a statuat pe poziția admiterii acțiunii civile, privind încasarea prejudiciului material în principiu, urmînd ca cuantumul despăgubirilor să fie soluționat de către instanța civilă, în ordinea procedurii respective, totodată, instanța de apel a dispus admiterea parțială a acțiunii civile, privind încasarea prejudiciului moral, în mărime de 5 000 lei.

Astfel, Colegiul menține poziția instanței de apel, expusă pe larg în *pct. 5. al prezentei decizii*, or, din materialele anexate la cererea de chemare în judecată, care au fost anexate pentru a certifica cheltuielile suportate de către partea vătămată Moraru Iu., pentru tratament în sumă de 29 796 lei, se constată cheltuieli în mărime de 20 916,72 lei, iar din bonurile anexate (f.d. 194-195), nu este clară suma care a fost achitată de Moraru Iu., respectiv, fiind necesară administrarea de probe suplimentare pentru a proba cuantumul prejudiciului material cauzat, astfel încît se justifică, admiterea în principiu a prejudiciului material, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

Totodată, în acest sens, fiind relevante explicațiile *pct. 13 din Hotărîrea Plenului CSJ nr. 9 din 30.10.2009 Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală*, din care rezultă că, în materia despăgubirilor, materiale sau morale, nu există teme de casare, care să îngăduie instanței de recurs să reaprecieze cuantumul acțiunii civile. Ca atare, în recurs nu se poate solicita reactualizarea despăgubirilor convenite, stabilite de instanța de fond.

Prin urmare, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrilor adoptate în prezenta cauză penală și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Gîlca C., în numele părții vătămate Moraru Iu., ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Gîlca Constantin, în numele părții vătămate Moraru Iulia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 03 iunie 2015, în cauza penală în privința lui *Arap Anastasia Nicanor*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral, la 24 decembrie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti